

Vida Olotina

REVISTA QUINZENAL NACIONALISTA

(1.er i 3.er diumenges de cada mes)

Any I

OLOT, 18 d' Abril de 1915

Núm. 3

Preus de subscripció

Olot, any.	2'50 ptes.
Fora, "	3'00 "
Olot, els 19 números de 1915	2'00 "
Fora, " " " " "	2'40 "
Número solt 10 céntims	
Anuncis, segons tarifa.	Pagos a la bestreta.

Direcció i Administració:

Carrer de Clivillers, núm. 16, on se dirigirà
tota la correspondència.
No 's retornen els originals

Glosant nostre programa

Afirmació Catalana

Catalanisme, regionalisme i nacionalisme són paraules que historicament podran tenir significació varia perquè servirán per a distingir tres grans èpoques del actual renaixement català, pró en aplicació immediata venen a significar lo mateix; son expressions gráfiques d'afirmació catalana.

Si volem explicar rapidament el sentit històric de les tres paraules direm que catalisme vol dir el sentiment de Patria remogut per els literats, els poetes, els historiadors i els arqueòlegs, que foren els iniciadors de l'actual renaixement que tingué sa primera concreció en la gloriosa institució dels Jocs Florals.

Regionalisme és el nom que 's doná a les primeres manifestacions polítiques del renaixement, continuació de l'obra dels poetes, i nacionalisme és el verdader nom científic que expressa amb més exactitut el concepte de Patria.

Perxó nosaltres que hem vingut al món en l'actual època de consciencia nacional i de plenitut ideològica catalana, hem afiliat nostra Revista amb el nom de nacionalista, que vol dir lo mateix que regionalista o catalanista pró amb més exactitut científica.

Nostre nacionalisme, nostra afirmació catalana està d'acord amb les ensenyances del gran pensador i eminentíssim sacerdot, l'il·lustre Bisbe Dr. Torras i Bages, que va dir que «Catalunya no solament té una llengua, un dret, un esperit i un caràcter nacionals, sino que té també un pensament nacional» essent, per lo tant, una Nació.

Nostre nacionalisme és el que el màxim estadista català, el Mestre Prat de la Riba diu que és inconfundible quan escriu que «Una Catalunya lliure podria ser uniformista, centralista, demo-

cràtica, absolutista, catòlica, lliure-pensadora, unitaria, federal, individualista, estatista, autònomista, imperialista, sense deixar de ser catalana» car tots aquets estats «son problemes interiors que se resolen en la consciencia i en la voluntat del poble, com llurs equivalents se resolen en l'ànima de l'home, sense que home ni poble deixin de ser el mateix home ni el mateix poble pel fet de travessar aquets estats diferents».

Nostre nacionalisme és el que en convivència amb altres idealitats els ha donat impuls, creant aquest magnífic despertar de l'ànima nacionals en les més riques i variades modalitats.

Aquest nacionalisme és el que fá rebrollar la consciencia catalana que actualment vibra en aquest floriment de tots els rams de l'activitat nacional concretada en un exercit poderós de grans i petites institucions que portarán la plenitut somniada per els poetes.

Aquest nacionalisme és l'esperó que fa ascendir incesantment el nivell de nostres arts, de nostres industries, de nostra literatura, de nostra ciencia, conquerint l'atenció mundial sobre Catalunya, llarg temps oblidada.

Aquest nacionalisme's transparenta en la restauració dels valors culturals que tenen el seu altíssim laboratori en el benemérit Institut d'Estudis catalans; en la restauració de la vida cristiana exterioritzada en el passat Congrés d'Art Cristià i próxima a rebre nova empena en el Congrés Litúrgic; en la consagració de nostre Art musical duta gloriosament a terme per l'excels Orfeó Català; en la creació de la política eminentment fecundant de l'admirable Escola de la Lliga, fundadora de la Mancomunitat de Catalunya, forja nacional on se armonitzarán i portarán a feliç terme les ansies de vida que corren caudalesament per les vies totes de la Terra Catalana.